

نویسنده: رالف تورک
مترجم: محسن الهامیان
با ضمیمه‌ای برای موسیقی پاپ و جَز

مبانی فرم و فرم‌های موسیقی

مبانی فرم و فرم‌های موسیقی (با ضمیمه‌ای برای موسیقی پاپ و جَز)

نویسنده: رالف تورک

مترجم: محسن الهامیان

ویراستار: سحر چیدری
نمونه خوان: سمیرا یحیایی

گرافیک: استودیو مَلّی (مدیر هنری: امید نعم‌الحیب؛ طراح گرافیک: مهسا قلی‌نژاد)

مدیر فنی: شروین مفیدی
نت‌نگار: سعید ابراهیمی
صفحه‌آرایی کتاب: دفتر انتشارات پارت، سونا خرامان

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

نوبت چاپ: اول
سال چاپ: بهار ۱۴۰۱

نوع کاغذ: بالکی ۶۰ گرمی هلمن سوئدی

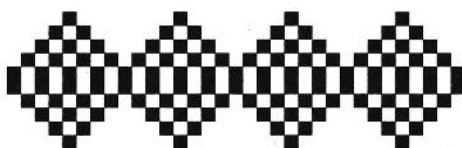
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۵۶۶۴-۶۲-۴

کلیه‌ی حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به انتشارات پارت است.

آدرس: تهران، خیابان انقلاب، ابتدای خیابان فخر رازی، پلاک ۸۷
تلفن: ۶۶۴۰۵۶۲۷ - ۶۶۴۸۵۰۱۳

@partpublication

«اجرای قطعات به صورت آنلاین در وبسایت انتشارات پارت در دسترس است.»
www.partpublication.com

فهرست

۱۵ قسمت اول: ملودی
۱۹ فصل اول: ملودی
۲۲ بخش اول: ویژگی‌های عمومی ملودی
۲۴ بخش دوم: تنالیتته و کاربرد هارمونی در خط ملودی
۲۷ بخش سوم: سکانس‌ها
۳۳ تمرین‌های عملی، تمرین‌های شفاهی و آزمون کلی
۴۷ فصل دوم: مقیاس وسیع ارتباطات ملودیک
۵۰ بخش اول: درجه‌بندی نت‌های ملودیک
۵۵ بخش دوم: مقیاس وسیع منظرهای ملودیک
۵۸ تمرین‌های عملی، پرسش‌های شفاهی و آزمون کلی
۶۷ فصل سوم: فرم ملودیک
۷۰ بخش اول: واحدهای اصلی ملودیک
۷۷ بخش دوم: جمله‌ها در ترکیب
۸۴ بخش سوم: آنالیز ملودیک
۸۸ تمرین‌های عملی، پرسش‌های شفاهی و آزمون کلی
۹۴ تمرین‌های عملی بخش سوم

۱۰۱	قسمت دوم: فرم‌های موسیقی
۱۰۵	فصل چهارم: فرم و شکل‌های دراماتیک موسیقی
۱۰۷	بخش اول: آفرینش فرم موسیقی
۱۰۹	بخش دوم: بافت
۱۱۱	بخش سوم: شکل دراماتیک
۱۱۶	بخش چهارم: شیوه‌ی آنالیز
۱۱۹	تمرین‌های عملی
۱۲۵	فصل پنجم: اصول فرم دوتایی
۱۲۷	بخش اول: فرم دوتایی ساده
۱۲۹	بخش دوم: آنالیز سونات کورلی، آپوس ۵، شماره‌ی ۷ (ساراباند)
۱۳۴	تمرین‌های عملی
۱۴۱	فصل ششم: فرم دوتایی برگشت‌دار و فرم سه‌تایی
۱۴۳	بخش اول: فرم دوتایی
۱۵۰	بخش دوم: فرم سه‌تایی
۱۵۶	تمرین‌های عملی و آزمون کلی
۱۷۵	قسمت سوم: تکنیک‌های کنترپوان، هارمونی و فرم در قرن هجدهم
۱۷۹	فصل هفتم: کنترپوان قرن هجدهم؛ تمهیدات و فرم‌ها
۱۸۲	بخش اول: انوانسیون
۱۸۷	بخش دوم: فوگ
۱۹۶	تمرین‌های عملی و آزمون کلی
۲۰۷	فصل هشتم: سبک کلاسیک در قرن هجدهم؛ برش عمودی
۲۱۰	آهنگسازان و فرم‌ها
۲۱۳	ساختار هارمونیک/ثنال
۲۱۶	هدایت صدا
۲۱۸	تمرین‌های عملی
۲۲۳	فصل نهم: تکنیک‌های واریاسیون در قرن هجدهم
۲۲۶	بخش اول: واریاسیون در دوران باروک
۲۴۵	بخش دوم: واریاسیون در سبک کلاسیک
۲۵۰	تمرین‌های عملی

۲۶۱	قسمت چهارم: فرم‌های دوران کلاسیک
۲۶۵	فصل دهم: فرم سه‌تایی ترکیبی
۲۶۸	آنالیز
۲۷۲	تمرین‌های عملی
۲۷۷	فصل یازدهم: فرم سونات
۲۸۰	بخش اول: توصیف فرم سونات
۲۸۵	بخش دوم: آنالیز
۲۹۷	تمرین‌های عملی
۳۰۹	فصل دوازدهم: روندو
۳۱۲	بخش اول: توصیف فرم روندو
۳۱۳	بخش دوم: روندوی پنج قسمتی
۳۲۲	بخش سوم: روندوی هفت بخشی
۳۳۸	تمرین‌های عملی
۳۴۵	فصل سیزدهم: آواز سولو
۳۵۴	تمرین عملی
۳۵۹	ضمیمه: موسیقی پاپ و جَز
۳۷۷	پاسخ آزمون‌های کلی کتاب
۳۸۷	نمایه قطعات

اصطلاحات و مفاهیم مورد نیاز

Chromatic tendency tone	تُن کروماتیک کشش دار
Contour	طرح
Real sequence	سکانس رئال
Resolve, Resolution	حل
Sequence	سکانس
Tendency tone	تُن دارای کشش
Tonal sequence	سکانس تُنال

در یک نگاه

در بیشتر آثار موسیقی، ملودی عنصری است که بلافاصله توجه ما را به خود جلب می کند و برای مدت مدیدی در ذهن باقی می ماند. اکثر ملودی هایی که در طول دوران تُنال (حدود ۱۶۵۰ تا ۱۹۰۰) نوشته شده اند، بر اساس قواعد هارمونی هستند. مصنفین ملودی را همزمان با در نظر گرفتن هارمونی ای که آن را سامان می بخشد، خلق می کنند. به این ترتیب ملودی و هارمونی از یکدیگر جدایی ناپذیرند. برای فهمیدن حالت تُنال یک ملودی و سایر عوامل اساسی ساختار جمله، لازم است تسلط خوبی بر قواعد هارمونی داشته باشیم.

یکی از اهداف سه فصل اول، روشن کردن جنبه هایی است که کاراکترهای ملودی با آن مشخص می شود. هدف دیگر، مهارت یافتن در نوشتن ملودی هایی جذاب و جالب است که از نظر سازماندهی منطقی باشند.

بخش اول: ویژگی‌های عمومی ملودی

طرح

یکی از منظرهای عمومی یک خط ملودی، طرح آن است که عبارت از الگوی خط سیری است که از اولین نت مهم، تا آخرین نت مهم ملودی یا جزئی از ملودی ادامه می‌یابد. بیشتر ملودی‌ها از ترکیب چند طرح پایه‌ای تشکیل شده‌اند که این طرح‌ها در نمونه‌های زیر نشان داده می‌شوند.

تصویر ۱-۱

(a) موزار: پیانو سونات (K. 332) (موومان I)

خط بالارونده

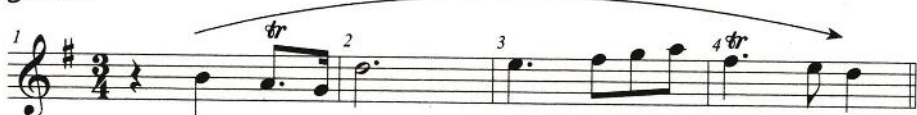
(b) شومان: صحنه‌های کودکی، آپوس ۱۵ (شماره‌ی ۶ «یک حادثه‌ی مهم»)

خط پایین‌رونده

(c) هندل: سوئیت شماره‌ی ۹ از قطعاتی برای کلاوسن (HWV 442) (شاکون)

خط منحنی

(d) شوپن: مازورکا، آپوس ۳۳، شماره‌ی ۳

خط منحنی معکوس

کشش و آرامش

کشش درونی که با طرحی بالارونده ایجاد می‌شود، کششی جسمی و روحی است. برای مثال، خوانندگان و بعضی نوازنده‌های سازهای بادی برنجی، نت‌های زیرتر را با فشار بیشتری اجرا می‌کنند. شنوندگان نیز آرامشی را که در بازگشت به نت‌های بم‌تر القا می‌شود، احساس می‌کنند. می‌توان چنین نتیجه گرفت که اشارات ملودیک، از طریق طرحی که دارند در کشش و ره‌اشدن نقش مهمی ایفا می‌کنند.

وسعت و نقاط بالا و پایین

دو عامل کمپوزیسیون، در ارتباط با طرح عبارتند از:

۱. وسعت (Range): فاصله‌ای است که بین بالاترین و پایین‌ترین نت در یک ملودی وجود دارد.
۲. نقاط بالا و پایین: بالاترین و پایین‌ترین نت‌ها اغلب نقاطی کانونی و دارای اهمیت هستند.

ساختار فاصله‌ای

یکی از صورت‌های خاص ملودی عبارت از ساختار فاصله‌ای آن است. حرکت‌های پرش دار عموماً توسط حرکت‌های پیوسته توازن پیدا می‌کنند. هر دو نوع حرکت در نمونه‌هایی که در تصویر ۱-۱ ارائه شدند، وجود دارند. در نمونه‌ی زیر، دو پرش، فضای حرکت پیوسته را که غالب است از هم جدا می‌کنند.

تصویر ۱-۲

واگنر: تریستان و ایزولد (پرلود)

چون هریک از نت‌ها باید مقداری از ارزش زمانی را اشغال کنند، پس ریتم صورت جدایی‌ناپذیر ملودی است. با وجود پیچیدگی‌های ملودیک، اکثر ملودی‌ها تعادلی بین ریتم‌های یکسان و متباین برقرار می‌کنند. در مثال بالا دقت کنید که تکرار

ریتم میزان‌های ۱-۲ در میزان‌های ۵-۶ چگونه توسط ریتم‌های متفاوت میزان‌های ۳، ۴ و ۷ توازن یافته است.

تصویر ۱-۳

میزان‌های ۱-۲ میزان‌های ۵-۶	}	
میزان ۳	}	
میزان ۴	}	
میزان ۷	}	

به طور خلاصه مصنفان چه آگاهانه و چه غریزی، به بعضی از خصوصیات ملودیک توجه نشان می‌دهند. این موارد شامل طرح، وسعت، ساختار فاصله و ریتم است. در اغلب موارد (و نه همیشه)، مصنف به دنبال تعادلی بین این عوامل است.

تمرین نوشتنی الف در صفحه‌ی ۳۳، می‌تواند در این مرحله انجام شود.

بخش دوم: ثنالیته و کاربرد هارمونی در خط ملودی

یک مرکز ثنالیته وقتی برقرار می‌شود که نت یا آکوردی که به صدا درمی‌آید، به عنوان نقطه‌ای پایدار نسبت به سایر نت‌ها یا آکوردهای یک ثنالیته اهمیت پیدا کند. عمده‌ی ملودی‌هایی که از ۱۶۵۰ تا ۱۹۰۰ و مقدار زیادی از آنچه از آن به بعد تاکنون تصنیف شده‌اند، این معنای ثنالیته را در خود دارند. «مرکز ثنالیته» معمولاً با عوامل زیر خلق می‌شود:

۱. تأکید روی درجه‌ی اول و پنجم گام (ثنینیک و دومینانت)
۲. طرح ملودیک آکوردهای سه‌صدایی در ثنالیته (اغلب، آکوردهای سه‌صدایی درجه‌ی اصلی)
۳. حل ثن‌های دارای کشش (نت‌هایی که دارای تمایل شدیدی هستند تا در جهت خاصی حرکت کنند)

محور ثنیک دومینانت

در ملودی‌ای که در ادامه ارائه می‌شود، درجات اول و پنجم، به دلایل زیر به عنوان ثن‌های مرکزی برقرار شده‌اند:

۱. تعداد دفعات شنیده شدن این نت‌ها
۲. محل قرارگرفتن آن‌ها روی ضرب و ارزش زمانی‌شان
۳. پرش‌های ملودیک بین این دو نت
۴. وجود آن‌ها به عنوان نت‌های پایین و بالایی ملودی
۵. استفاده‌ی آن‌ها به عنوان نت‌های شروع و پایان

کلاس‌های فرم عموماً محدود به آنالیز بسیار ساده‌ای از قطعات موسیقی هستند و در آن‌ها از مبانی فرم صحبت نمی‌شود اما رالف تورک در کتاب «مبانی فرم و فرم‌های موسیقی»، در تلاش بوده است تا این خلأ را جبران کند. نویسنده در این اثر بعد از بررسی مبانی فرم به صورت عملی، به صحبت در مورد هر یک از فرم‌های مرسوم در دوره‌ی باروک، کلاسیک و روماننتیک می‌پردازد و با دادن مثال‌هایی برای هر جزء از مطلب، تا یک قدمی آهنگسازی پیش می‌رود. کافی است هنرجو با دانش خود از هارمونی و نیز با ایده‌های خلاق، با مطالبی که در خصوص فرم از این کتاب آموخته، آثاری هنری بیافریند.

لازم به ذکر است که در این ویراست جدید، به منظور یادگیری هرچه بهتر، نمونه‌ی شنیداری قطعات کتاب نیز در دسترس مخاطبان قرار داده شده است.

**مجموعه‌ی
موسیقی
جهان**

